

Virginis, xii, 272. — Oratio ad Angelum custodem, xii, 273. — Angelus seu salutatio Angelica, xii, 274. — Pangelingua, xii, 274. — Hymnus Veni Creator, xii, 274. — Psalmus De profundis, xii, 275. — Hymnus S. Ignatii Loyolæ, xii, 275. — Hymnus S. Aloysii Gonzagæ, xii, 275. — Hymnus S. Stanislai Kostkæ, xii, 276. — Hymnus S. Francisci Hieronymi, xii, 276. — Oratio Italica, xii, 277. — Oratio Italica ad obtinendam gratiam semper orandi, xii, 277. — Oratio Italica in visitando S. Sacramento, xii, 277. — Oratio Italica ad Mariam Virginem, xii, 278. — Affectus Italici ad S. Ignatium Loyolæ, xii, 278. — Oratio Italica ad S. Aloysium Gonzagam, xii, 278. — Cantus sacri Italici ad S. Sacramentum, xii, 278. — Cantus sacri Italici ad B. M. Virginem, xii, 278. — Laudes Italice in honorem B. M. Virginis, xii, 282. — Oratio ante studium, xii, 282. — Doctrina Christiana Italice fusius explicata, xii, 283. — Signum crucis Italice explicatur, xii, 283. — Credo explicatur Italice, xii, 285. Primus articulus, xii, 285. Secundus articulus, xii, 286. Tertius articulus, xii, 287. Quartus articulus, xii, 288. Quintus articulus, xii, 289. Sextus articulus, xii, 290. Septimus articulus, xii, 291. Octavus articulus, xii, 292. Nonus articulus, xii, 293. Decimus articulus, xii, 295. Undecimus articulus, xii, 295. Duodecimus articulus, xii, 296. — Oratio dominicalis Italice explicatur, xii, 297. — Ave Maria Italice explicatur, xii, 302. — Mandata Dei Italice explicantur, xii, 304. — I mandatum, xii, 305. — II mandatum, xii, 307. — III mandatum, xii, 309. — IV mandatum, xii, 311. — V mandatum, xii, 311. — VI mandatum, xii, 312. — VII mandatum, xii, 313. — VIII mandatum, xii, 314. — IX mandatum, xii, 315. — X mandatum, xii, 315. — Mandata Ecclesie Italice explanantur, xii, 316. — Consilia Evangelica Italice explicantur, xii, 316. — Sacramenta Italice explicantur, xii, 317. — Baptismus Italice explanatur, xii, 318. — Confirmatio Italice explicatur, xii, 319. — S. Eucharistia Italice explicatur, xii, 320. — Penitentia Italice explanatur, xii, 322. — Extrema Unctio Italice explicatur, xii, 324. — Ordo Italice explicatur, xii, 324. — Matrimonium Italice explicatur, xii, 325. — Virtutes in genere Italice explanantur,

xii, 325. — Virtutes Theologicae Italice explicantur, xii, 326. — Virtutes cardinales Italice explicantur, xii, 327. — Septem dona Spiritus sancti explicantur Italice, xii, 328. — Septem beatitudines Italice explicantur, xii, 328. — Septem opera misericordiae Italice explicantur, xii, 329. — Peccata in genere Italice explicantur, xii, 330. — Peccatum originale Italice explicatur, xii, 330. — Peccatum mortale et peccatum veniale Italice explanantur, xii, 331. — Septem capitalia peccata Italice explicantur, xii, 332. — Peccatum contra Spiritum sanctum Italice definitur, xii, 334. Peccata ad caelum clamantia Italice referuntur, xii, 334. — Quatuor novissima Italice referuntur, xii, 334. — Instructio Italica ante Communionem, xii, 335. — Instructio Italica post Communionem, xii, 336. — Actus fidei Italici, xii, 336. — Actus spei Italici, xii, 337. — Actus charitatis Italici, xii, 337. DOEG. — Doeg quomodo dicatur mentitus dicendo verum, x, 349.

DOLOR. — Dolor poenæ et culpæ bonus est, viii, 418.

DOLOSUS. — Dolosi in sua lingua confundunt, v, 64. — Dolosorum et mendacium merces justa, x, 267.

DOMINICA. — Antiquitas Dominicæ, iii, 308. — Institutionis Dominicæ ratio, iii, 309. — Quadruplex ritus in Dominica, iii, 310.

DOMINICUS. — Dominici Jacobatii opera, xii, 471. — Dominici Soti opera, xii, 474.

DOMINUS. — Dominus vobiscum in Missa, iv, 410. — Dominus exercituum et Rex gloriæ soli Deo in Scriptura tribuitur, x, 135. — Domine Deus meus, in te speravi (Psalmus), x, 35. — Domine Dominus noster (Psalmus), x, 41. — Domine, in virtute tua (Psalmus), x, 112. — Domine, ne in furore... miserere (Psalmus), x, 31. — Domine ne in furore... quoniam (Psalmus), x, 237. — Domine, quid multiplicati sunt (Psalmus), x, 18. — Domine quis habitabit (Psalmus), x, 71. — Domine, refugium factus es (Psalmus), xi, 105. — Domini est terra, et plenitudo ejus (Psalmus), x, 131. — Dominus illuminatio mea, (Psalmus), x, 148. — Dominus regit me (Psalmus), x, 127. — Domine clamavi ad te (Psalmus), xi, 426. — Domine salutis meæ (Psalmus), xi, 79. — Domine exaudi

orationem meam, et (Psalmus), xi, 174. — Domine exaudi orationem meam, auribus (Psalmus), xi, 436. — Domine non est exaltatum (Psalmus), xi, 374. — Domine probasti me (Psalmus), xi, 401. Dominus regnavit, decorem (Psalmus), xi, 132. — Dominus regnavit, exultet (Psalmus), xi, 153. — Dominus regnavit, irascantur (Psalmus), xi, 162.

DOMUS. — Domus Dei magnitudo, viii, 348. — Pulchritudo domus Dei, viii, 348. — Triclinium ejus, viii, 349. — Cubicula ejus, viii, 350. — Aula ejus, viii, 351. — Porta domus Dei, viii, 352. — Prima pars portæ domus Dei, viii, 352. Est fides, viii, 352. — Altera pars portæ domus Dei, viii, 353. Est spes, viii, 353. — Tertia pars portæ domus Dei, viii, 354. Est charitas, viii, 354. — Quarta pars portæ domus Dei, viii, 355. Est humilitas, viii, 355. — Iterum de fide quæ est prima pars portæ Dei domus, viii, 357. — Iterum de spe quæ est secunda pars portæ domus Dei, viii, 358. — Iterum de charitate quæ est tertia pars portæ domus Dei, viii, 358. — Iterum de

humilitate quæ est quarta pars portæ domus Dei, viii, 359. — Domum spirituum edificando non magis fidere debemus operationi quam orationi, x, 361. — Domus spiritualis quomodo erigatur et perficiatur, xi, 360.

DONATISTA. — Hæresis Donatistarum, ii, 283. — Donatistarum crudelitatis, ix, 572.

DONUM. — Divina dona aliquando ex natura humana depravata ad superbiam deducunt, ix, 143. — Dona Spiritus sancti Italice explicantur, xii, 266. — Iterum dona Spiritus sancti Italice explanantur, xii, 328.

DORMIO. — Dormire Dei quid sit, x, 39.

DORMITO. — Dormitare et dormire quomodo dicantur homines, xi, 340.

DOROTHEUS. — S. Dorothei Tyrrensensis opera, xii, 371. — Dorothei Archimandritæ opera, xii, 391.

DUNSTANUS. — Historia S. Dunstani coram rege quodam, viii, 100.

DURANDUS. — Durandi a S. Portiano opera, xii, 435.

DUX. — Duces Judæorum, xii, 490.

E

EBERARDUS. — Eberardi opera, xii, 455.

EBRIETAS. — Ebrietas malum est, viii, 589. — Remedium contra ebrietatem, viii, 590. — In ebrietatem invectio, ix, 157. — Malum esse ebrietatem probatur testimoniis S. Scripturæ, ix, 157. Probatur etiam duobus historiis duorum ebriosorum damnatorum, ix, 157.

ECCIE. — Ecce nunc benedicite (Psalmus), xi, 389. — Ecce quam bonum (Psalmus), xi, 386.

ECCLESIA. — Ecclesia est monarchia temperata, i, 469. — Ecclesia non est monarchia, i, 470. — Ecclesiam non regunt principes seculares, i, 473. — Ecclesiam non regunt Episcopi vel Presbyteri, i, 476. — Objectiones Scripturæ de prompta solvuntur, i, 477. — Ecclesia debet esse monarchicum regimen, i, 479. — Ecclesia debet regi ut Angeli, i, 479. — In Ecclesia unum caput esse debet, i, 481. — In primordiis Ecclesie monarchice regebatur, i, 482. — In Ecclesia unitas fidei reclamatur monarchicum regimen, i, 483. Objectiones diluuntur, i, 483. — Omnis Ecclesia in ver-

bo *Pasee oves meas* continetur, i, 507. Sex objectiones solvuntur, i, 509. — Ecclesia Romana non potest errare in fide, ii, 85. Quomodo nequit, ii, 85. — Nomen Ecclesie, ii, 315. — Definitio Ecclesie, ii, 316. — Quid sit Ecclesia, ii, 317. — Quid de infidelibus, ii, 318. — Quid de Catechumenis, ii, 318. — Ecclesia semper visibilis est, ii, 345. Probatur S. Scriptura, ii, 346. Probatur ratione, ii, 346. Probatur testimoniis veterum, ii, 347. Solvuntur objectiones, ii, 351. — Ecclesia visibilis non potest deficere, ii, 347. Solvuntur objectiones, ii, 353. — Ecclesia non potest errare, ii, 349. — Ecclesiam pastores omnes simul errare nequeunt, ii, 357. Objectiones solvuntur, ii, 357. — Membra vere Ecclesie inter se consentiunt, ii, 387. — Ecclesia Catholica sola convertit mundum et semper convertit, ii, 393. — Dedicatio et consecratio ecclesiarum, iii, 280. — Vindicte de Ecclesia libro primo, vii, 351. Vindicte de libro secundo Ecclesie, vii, 365. Vindicte de Ecclesie militantis libro tertio, xii, 379. Vindicte

de libro quarto de notis Ecclesie, vii, 391. Vindicia de libro tertio de rebus, quibus superna Jerusalem ab Ecclesia militante colitur, vii, 511. Vide *Vindicia*. — Ecclesie membra tria precipua sunt, viii, 433. — Ecclesia spica e Christo grano orta assimilatur, ix, 339. — Ecclesia semper in suo incremento mansit eadem, ix, 339. — Ecclesia in partes mysticas dirimitur, ix, 372. — Ecclesia Catholica duas habet res precipuas, ix, 515. — Antiquitas Ecclesie Catholice, ix, 520. — Amplitudo Ecclesie Catholice, ix, 525. — Firmitas et duratio Ecclesie Romana, ix, 525. — Ecclesie in origine persecuta magis solidata increvit, ix, 525. — Ecclesia puritas, ix, 537. Probatur S. Scriptura, ix, 537. Probatur canonicus, ix, 537. Probatur decretis Pontificum, ix, 537. Probatur conciliis, ix, 537. Probatur Patribus, ix, 537. — Ecclesia vera est Ecclesia Romana quia semper oppugnauerit haereses, ix, 572. — Efficacia Ecclesie Catholice doctrina, ix, 578. Probatur comparatione quorundam factorum veterum Philosophorum cum gestis Catholicorum, ix, 578. — Ecclesia cur columba sit, x, 433. — Ecclesia quare et quomodo magna, x, 217. — Ecclesia brevi tempore propagata, x, 267. — Ecclesia sponsa Christi, x, 295. — Ecclesia dicitur assistere in caelo, non sedere, x, 295. — Ecclesia Dei duobus capitibus mirabilis apparet, x, 312. — Ecclesia cur dicatur mons Sion, latera aquilonis, civitas Domini virtutum, x, 313, 315. — Ecclesia Dei cur dicatur mons coagulatus, mons pinguis, etc., x, 432. — Ecclesia sanctorum firmamentum Dei, x, 473, 476. — Ecclesia cur dicatur fundari, non fundata, x, 313. — Ecclesie edificatio ex quibus lapidibus constat, x, 431. — Ecclesie et Christi regni propagatio, x, 467. — Ecclesia dignitas precedit Angelos, x, 291. — Ecclesie contra inimicos victoria mystice designata, x, 388. — Ecclesia pugna adversus hostes, Deo precipue auctore, x, 388. — Ecclesia cur vocetur filia David, x, 297. — Ecclesia Christi semper a Deo protegenda, xi, 99. — Ecclesia soli, lune, iridi comparatur, xi, 100. — Ecclesia ex gentibus diu sterilis, xi, 268. — Ecclesia vix nata in Abel persecutionem patitur, xi, 368. — Ecclesia Catholica nova Jerusalem, xi, 183. — Ecclesie fun-

damenta, qua, xi, 69. — Ecclesie persecutores, xi, 251. — Cur Ecclesia Constantium Hereticorum et Julianum Apostatam non deposuerit, xii, 31. Objectiones Bardaii solvuntur, xii, 32. — Cur Ecclesia Valentinianum Juniores Arianum non deposuerit, xii, 33. — An potuerit Ecclesia deponere principes, xii, 37.

ECCLESIASTES. — Ecclesiastes non cononatur de voluptate, i, 76.

ECCLESIASTICUS. — Liber Ecclesiastici vindicatur, i, 99. — Ecclesiasticorum qualitates, viii, 433. — Ecclesiastici debent esse servi Dei, viii, 433. — Ecclesiastici debent res temporales contemnere, viii, 433. — Debent Ecclesiastici vocari a Deo, viii, 434. — Officium Ecclesiasticorum a Deo vocatorum, viii, 434. — Ecclesiastici apud gregem suum residere debent, viii, 435.

ECTASIS. — Ectasis, quid significet, x, 174.

EDITIO. — Editio Hebraica Mosis et Prophetarum non perit, i, 119. — Non est corrupta, i, 121. Objectiones diluuntur, i, 123. — Editiones Graecae veteris Testamenti novem sunt, i, 127. — Editio septuaginta interpretum quo tempore facta sit, i, 128. — Quibus libris constat haec editio, i, 129. — Quo modo facta sit, i, 129. — Quanta sit hujus editionis auctoritas, i, 130. — An genuinam editionem habeamus, i, 131. — Editionis Graecae novi Testamenti qui sint auctores, i, 132. — Auctoritas et integritas editionis Graecae, i, 133. — Quot et quae sint editiones Latinae veteris Testamenti, i, 134. — Quis sit auctor hujus editionis, i, 134. — Quae sit auctoritas hujus editionis, i, 134. — S. Hieronymus antiquam editionem Latinam emendavit, i, 133. — Psalterium editionis Vulgatae emendavit S. Hieronymus, i, 135. — Qui sint libri ab Hieronymo versi, i, 136. — Auctoritas editionis Vulgatae, i, 138. Mendacia adversariorum solvuntur, i, 140. — Objectiones diluuntur, i, 141. — Quaedam loca hujus editionis defenduntur, i, 143. — Quaedam loca in editione Vulgatae Psalmorum defenduntur, i, 147. — Quaedam loca in editione Vulgatae novi Testamenti defenduntur, i, 150. — Editiones vulgares non prohibentur, i, 153. — Quae olim fuerint haec editiones, i, 153. Objectiones diluuntur, i, 159.

EDMUNDUS. — Edmundi Cantuariensis opera, xii, 447.

EDUARDUS. — S. Eduardi regis vita narratur, viii, 202. — Exilium S. Eduardi, viii, 203. — Vita S. Eduardi in exilio, viii, 203. — S. Eduardus rex consecratus est, viii, 204. — Contemptus pecuniae S. Eduardi, viii, 204. — S. Eduardus nubit uxorem, viii, 205. — Visionem eventuum futurorum habet S. Eduardus, viii, 205. — S. Eduardus votum suum adimplet, viii, 205. — S. Eduardus monasterium construit, viii, 206. — Litterae S. Eduardi ad Papam, viii, 206. — Responso Papae ad S. Eduardum, viii, 206. — Tributum S. Eduardi Papa remittit, viii, 207. — Paralyticum quemdam S. Eduardus sanat, viii, 207. — Christus S. Eduardo apparet, viii, 207. — Miracula S. Eduardi, viii, 208. — Praedictiones S. Eduardi, viii, 211. — Mors S. Eduardi, viii, 212. — Miracula ad sepulcrum S. Eduardi, viii, 212.

EFFICACIA. — Efficacia verborum, viii, 266. — Efficacia factorum, viii, 267.

EFFUNDO. — Effundere frameam quid, x, 212.

EGESTAS. — Egestatis quatuor sunt causae, ix, 203.

EGINARTHUS. — Eginarthi opera, xii, 422.

ELECTIO. — Electio ministrorum a Deo fit, ii, 423. — Electio S. Matthiae non repugnat, ii, 424. — Ad plebem electio ministrorum non pertinet, ii, 423. — Ex concessione hoc tantum evenit si modo venerit, ii, 423. Undecim argumenta solvuntur, ii, 428. — Electio Episcoporum ad S. Pontificem, non vero ad clericum pertinet, ii, 432. — Electio S. Pontificis a Cardinalibus est optima, ii, 432. — S. Pontifex potest mutare hunc modum eligendi, ii, 432.

ELECTUS. — Electi Dei sunt oves, x, 129. — Electi reliquiae sunt Christi, x, 115. — Electus Deus multa bona praestat, x, 129. — Electorum propria qualitas et nota, xi, 406. — Electorum salus est Christi merces, xi, 344.

ELEEMOSYNA. — Quid sit eleemosyna, vi, 496. — Partio eleemosynae, vi, 497. — Eleemosynae non sufficient ad salutem per seipsas, vi, 498. — Fructus eleemosynae, vi, 498. Errores, iv, 498. Probatur S. Scriptura, vi, 498. Objectiones diluuntur, vi, 498. — Eleemosynae sunt opera meritoria et satisfactoria, vi, 501. — Unde magnitudo eleemosynae, vi, 502. — Eleemosyna praecipitur, vi, 503. — Eleemosyna ad

quartum praecipitum Decalogi revocatur, vi, 503. — Divites obligantur a Deo ad supervacanea pauperibus danda, vi, 503. Probatur S. Scriptura, vi, 504. Probatur testimoniis Patrum, vi, 505. Probatur rationibus, vi, 505. — Necessaria etiam eroganda sunt, vi, 506. Probatur S. Scriptura, vi, 506. Probatur Patribus, vi, 507. Aliquando est consilium, non vero praecipitum, vi, 506. — Quando male parata danda sint pauperibus, vi, 508. — Quis debeat eleemosynam facere, vi, 512. — Cui eleemosyna facienda, vi, 512. — Quatuor objectiones solvuntur, vi, 513. — Quando eleemosyna sit facienda, vi, 514. — Eleemosyna nunquam nos ad egestatem redigit, viii, 480. Exempla Christi in multiplicatione panum, viii, 480. Exempla sanctorum, viii, 480. — Eleemosynae necessitas, viii, 570. — Fructus eleemosynae, viii, 570. — Sex modis eleemosyna facienda est, viii, 572. — Eleemosyna quae bona pariat, xi, 265. — Ad eleemosynam hortatio, ix, 190. — Fructus eleemosynae corporalis et spiritualis, ix, 203. — Ad eleemosynam alia hortatio, ix, 203.

ELIAS. — De Elia Propheta, xii, 171. — Elias Propheta morietur, xii, 173.

ELIGIUS. — Eligii opera, xii, 417.

ELISABETH. — Quomodo Elisabeth cognata fuerit Mariae, ix, 504.

ELISEUS. — Elisaei historia de ligno, ix, 91. Elisaeus Patrem representabatur, ix, 91. — Filii Prophetarum figurabant verbum et sapientiam Dei, ix, 91. Ferrum figurabat hominem, ix, 91. Fluvius erat mundus, ix, 91. Lignum significabat Filium Dei, ix, 91.

ELOQUIUM. — Eloquentium Dei est factum, x, 98. — Eloquentium Dei cur dicatur ignitum, xi, 329.

EMAN. — Eman Ezraita quis, xi, 92.

ENCOMIUM. — Encomium Academiae Lovaniensis, ix, 117.

ENNODIUS. — Ennodii opera, xii, 412.

EO. — He Missa est in Missa, iv, 433.

EPHREM. — S. Ephrem Syri opera, xii, 380.

EPHANIA. — In die Epiphaniae tria sunt mysteria, ix, 101.

EPIPHANIUS. — S. Epiphanius opera, xii, 382.

EPISCOPUS. — Episcopus a tribus aliis Episcopis ordinatur, ii, 376. — Quis habeat jus creandi Episcopos, ii, 419. — Ad po-

pulum non pertinet jux creandi Episcopos, II, 420. — Episcopi vicini et clerus Romanus in quibusdam casibus (salvatis quibusdam) possunt eligere S. Pontificem, II, 434. — Episcopus Presbytero major est jure divino, II, 440. — Episcopus Presbytero maior est quoad potestatem jurisdictionis, II, 441. Duodecim objectiones solvuntur, II, 443. — Episcoporum qualitates, VIII, 433. — Episcopi debent esse servi Dei, VIII, 433. — Episcopi debent contemnere temporalia, VIII, 433. — Episcopi debent vocari a Deo, VIII, 434. — Officium Episcoporum a Deo vocatorum, VIII, 434. — Episcopi apud gregem suum residere debent, VIII, 435. — Episcopi intrepide predicare debent, IX, 268. — Episcopi longe abesse ab episcopatu suo non debent, XI, 246. — Episcopo quare in Ecclesia datur locus altior, XI, 360. — Digressio Barclai circa sententiam capituli cujusdam de translatione Episcopi refutatur, XII, 85. — Diversi sensus hujus capituli, XII, 86.

EPISTOLA. — Epistola in Missa, IV, 414. — Epistola, historia et prophetia sacrae quomodo differant, X, 291.

EPITAPHIUM. — Epitaphium Papae Hadriani a Carolo compositum, II, 235.

EPULO. — Epulo dives Evangelii, III, 76.

EREMITA. — Vita Eremitarum grata est Deo, II, 613. Probatur Patribus, II, 615. — Vita Eremitarum est culmen vitae religiose, II, 616. Argumenta solvuntur, II, 617.

ERIPIO. — Eripe me de inimicis (Psalmus), X, 376. — Eripe me, Domine (Psalmus), XI, 421.

ERUCTO. — Eructavit cor meum (Psalmus), X, 288.

ESAIAS. — Esaiæ Abbatis opera, XII, 417.

ESDRAS. — Esdras emendavit libros sacros, I, 201. — Esdræ opera, XII, 349.

ESSENTIA. — Quid sit essentia, I, 312. — Consideratio essentiae Dei per similitudinem magnitudinis corporalis, VIII, 283. — Latitudo essentiae Dei, VIII, 283. — Immensa essentia Dei, VIII, 284. — Essentia Dei replet omnia gloria sua, VIII, 284. — Essentiae longitudo, VIII, 284. — Sublimitas essentiae Dei, 285. — Altitudo essentiae Dei, VIII, 285. — Profunditas essentiae Dei, VIII, 287. — Essentiae Dei latitudo, VIII, 627. Quatuor modis existit, VIII, 627. — Longitudo essentiae Dei, VIII, 628. — Altitudo essentiae Dei, 628. — Profunditas

essentiae Dei, VIII, 629. Quatuor modis existit, VIII, 629. — Attributa essentiae Dei, VIII, 630. — Potentia essentiae Dei, VIII, 630. — Sapientia essentiae Dei, VIII, 332. — Misericordia essentiae Dei, VIII, 644. — Justitia essentiae Dei, VIII, 645.

ESTHER. — Liber Esther authenticus est, I, 81. Objectiones solvuntur, IX, 81. — Esther historia, XII, 350.

ET. — Et saepe in Scriptura ponitur pro quia, X, 243. — Et particula in oratione Hebraica saepe redundat, XI, 316.

ETHAN. — Ethan quis, XI, 92.

EUCCHARISTIA. — Haereses circa Eucharistiam, IV, 2. — Sententia Catholica, IV, 7. — Decretum Concilii Tridentini circa Eucharistiam, IV, 7. — Explicatur hoc decretum, IV, 7. — Certa regula inde deducuntur, IV, 8. — In Eucharistia corpus Domini est praesens, IV, 10. — Haec praesentia figuris veteris Testamenti demonstratur, IV, 10. Demonstratur figuris aequalibus panis, IV, 1. Demonstratur figura Agni Paschalis, IV, 10. Demonstratur figura sanguinis Testamenti, IV, 11. Demonstratur figura mannae, IV, 10. Solvuntur argumenta, IV, 12. — S. Joannes de Eucharistia loquitur, IV, 15. Loquitur de mandato sacramentali Eucharistiae, IV, 16. — Probatur Sacramentum Eucharistiae octo locis S. Scripturae, IV, 16. Probatur testimonio Ecclesiae, IV, 17. Probatur Patribus, IV, 17. Probatur absurdis quae sequerentur, IV, 18. — Veritas praesentiae corporis Domini in Eucharistia probatur hoc capite S. Joannis, IV, 18. Decem objectiones solvuntur, IV, 19. — Variæ expositiones super haec verba *Hoc est corpus meum*, IV, 24. — Haec verba non figurate explicanda sunt, IV, 25. — Verba institutionis Eucharistiae explicantur, IV, 29. Refelluntur Haereticorum depravationes, IV, 29. Explicatur verbum *Hoc*, IV, 30. Quatuor expositiones Haereticorum refelluntur, IV, 30. Explicatur verbum *Est*, IV, 32. Duae sententiae Haereticorum refelluntur, IV, 32. Sententia Boquini refellitur, IV, 32. Explicatur verbum *Corpus*, IV, 33. Tres adversariorum sententiae refelluntur, IV, 33. Explicatur verbum *Meum*, IV, 36. Decem argumenta adversariorum ad probandum verba institutionis Eucharistiae figurate accipienda esse refelluntur, IV, 36. — Probatur veritas praesentiae corporis Domini in Eucharistia Scripturae locis quae conti-

nent usum hujus Sacramenti, IV, 46. — Probatur haec praesentia ex cap. XI in I Corinth. IV, 48. — Quindecim argumenta adversariorum ex verbo Dei deprompta solvuntur, IV, 52. Primum argumentum ex Psalmo CXIII et ex Isaia c. LXVI solvitur, IV, 52. Secundum ex S. Matthaei c. XV solvitur, IV, 53. Tertium ex S. Matthaei c. XXIV solvitur, IV, 53. Quartum ex S. Matthaei c. XXVI solvitur, IV, 54. Quintum ex S. Marci c. XVI solvitur, IV, 56. Sextum ex S. Lucae c. XXIV solvitur, IV, 56. Septimum ex S. Joannis c. VI solvitur, IV, 57. Octavum ex S. Joannis c. XII solvitur, IV, 58. Nonum ex S. Joannis c. XIV solvitur, IV, 59. Decimum ex S. Joannis c. XX solvitur, IV, 59. Undecimum ex Actorum c. VII et c. XVII solvitur, IV, 60. Duodecimum ex epistola I ad Corinth. X solvitur, IV, 61. Tertium et decimum ex epistola I ad Corinth. c. X et XI solvitur, IV, 64. Quartum et decimum ex epistola ad Philippenses c. III solvitur, IV, 62. Quintum et decimum ex epistola ad Colossenses c. III solvitur, IV, 62. — Testimonia Patrum asserentia in Eucharistia esse verum corpus Domini afferuntur, IV, 64. Afferuntur testimonia S. Andreae Apostoli, IV, 64. Idem S. Ignatii, IV, 64. Objectiones solvuntur, IV, 64. Idem S. Dionysii Areopagite, IV, 65. Solvuntur objectiones, IV, 66. Idem S. Justini, IV, 66. Objectiones solvuntur, IV, 67. Idem S. Pii I Papae, IV, 68. Idem S. Irenaei, IV, 69. Solvuntur objectiones, IV, 69. Idem Tertulliani, IV, 72. Objectiones diluuntur, IV, 73. Idem Origenis, IV, 75. Solutio objectionum, IV, 76. Idem S. Cypriani, IV, 79. Octo objectiones solvuntur, IV, 81. Idem Concilii Niceni, IV, 85. Idem S. Athanasii, IV, 86. Objectiones solvuntur, IV, 86. Idem S. Hilarii, IV, 87. Testimonia adversariorum refelluntur, IV, 88. Scopus S. Hilarii, IV, 89. Testimonium S. Cyrilli Hierosolymitani, IV, 90. Solvuntur objectiones, IV, 91. Idem S. Ambrosii, IV, 91. Solvuntur objectiones, IV, 92. Idem S. Basilii, IV, 94. Objectiones diluuntur, IV, 95. Idem S. Gregorii Nysseni, IV, 97. Idem Optati Milevitani, IV, 98. Idem S. Gregorii Nazianzeni, IV, 98. Solvuntur objectiones, IV, 98. Idem S. Ephrem, IV, 99. Idem S. Epiphani, IV, 100. Solvuntur objectiones, IV, 100. Idem S. Gaudentii, IV, 101. Idem S. Chrysostomi, IV, 101. Septem ejusdem alia testimo-

nia, IV, 101. Novem solvuntur objectiones, IV, 106. Testimonium S. Hieronymi, IV, 107. Objectiones quaedam solvuntur, IV, 109. Idem S. Augustini, IV, 109. Objectiones ex S. Augustino depromptae solvuntur, IV, 114. Ex duobus locis tomi II, S. Augustini objectiones depromptae solvuntur, IV, 114. Ex tomo III S. Augustini depromptae quinque diluuntur objectiones, IV, 115. Una ex tomo IV ejusdem deprompta solvitur, IV, 115. Una ex tomo V deprompta solvitur, IV, 115. Tres ex tomo VI depromptae solvuntur, IV, 116. Sex ex tomo IX depromptae diluuntur, IV, 117. Tres ex tomo X depromptae solvuntur, IV, 117. Testimonium S. Cyrilli Alexandrini, IV, 119. Objectiones refelluntur, IV, 120. Idem Procli Episcopi Constantinopolitani, IV, 120. Idem Theodoret, IV, 121. Idem Gelasii, IV, 122. Idem S. Leonis, IV, 122. Obiectio solvitur, IV, 122. Idem Hilarii Papae, IV, 123. Idem Eusebii Emisensii, IV, 123. Idem Remigii, IV, 124. Idem Primasii, IV, 124. Idem S. Gregorii, IV, 125. Miraculum Gregorii, IV, 125. Testimonium Isychii, IV, 125. Solvuntur objectiones, IV, 125. Idem Joannis Damasceni, IV, 126. Idem Epiphani, IV, 126. Idem Theophylacti, IV, 126. Objectiones diluuntur, IV, 126. Idem Paschasii, IV, 127. Idem Stephani Eduensis, IV, 127. Idem Fulberti Carnotensis, IV, 127. Idem Anselmi, IV, 128. Idem Oeumenii, IV, 128. Idem Euthymii, IV, 128. Idem S. Bernardi, IV, 128. Objectiones diluuntur, IV, 128. Testimonia aetatis tertiae et decimae, IV, 129. Eadem aetatis quarta et decimae, IV, 129. Eadem aetatis quinta et decimae, IV, 129. — Compendium argumentorum ex Patribus susceptorum, IV, 130. Ad sex classes reducantur, IV, 130. Prima classis ex loquendi modo Patrum de Sacramento Eucharistiae, IV, 130. Secunda classis ex comparatione Sacramenti Eucharistiae cum aliis rebus, IV, 130. Tertia classis ex mutatione panis, IV, 130. Quarta classis ex mysterio altissimo quod in Eucharistia agnoscitur, IV, 130. Quinta classis ex veneratione erga Eucharistiam, IV, 131. Sexta classis ex effectibus tribus Eucharistiae, IV, 131. — An fieri possit ut Christi corpus sit in Eucharistia praesens, IV, 132. — Deus voluit et fecit Christi corpus in Eucharistia adesse, IV, 133. Probatur natura et conditione haereses contrariae

iv, 153. Probatur consensu Ecclesie, iv, 154. Probatur diligentia Ecclesie circa hanc veritatem, iv, 155. Probatur patronis sententia nostre, iv, 156. Probatur patronis sententia adversaria, iv, 157. Probatur miraculo S. Antonii de Padua, iv, 158. Probatur miraculo S. Gregorii, iv, 158. Probatur miraculo cuiusdam Presbyteri, iv, 158. Probatur miraculo S. Malachie, iv, 158. Probatur miraculo S. Bernardi, iv, 158. Probatur miraculo S. Antonii de Padua, iv, 159. Probatur alius duobus miraculis, iv, 159. Objectio adversariorum diluitur, iv, 160. Objectio ex inutilitate presentie realis sumpta solvitur, iv, 160. Objectio ab indiguitate rei solvitur, iv, 162. — De modo existentie Domini corporis in Eucharistia varie sententia, iv, 164. — Error Berengarii ne indignis detur corpus Domini refellitur, iv, 166. — Error Durandi qui docet solam panis remanere materiam in Eucharistia refellitur, iv, 167. — Error de forma panis refutatur, iv, 169. — Error Rupertii confutatur, iv, 169. — Error Joannis Parisiensis refellitur, iv, 171. — Error Ubiquitarum refellitur, iv, 171. Sententia Ecclesie explicatur, iv, 173. — An S. Eucharistia sit res permanens, iv, 202. Errores, iv, 202. S. Eucharistia est res permanens, iv, 203. Probatur verbis Domini, iv, 203. Objectiones diluuntur, iv, 203. Probatur ex dissimilitudine Baptismi et Eucharistie, iv, 207. Baptismus est actio sola, Eucharistia vero res permanens, iv, 207. Probatur Eucharistiam esse permanentem testimonio Patrum, iv, 208. Objectiones contra testimonia Patrum diluuntur, iv, 211. — Quid sit proprie Eucharistia, iv, 214. Sex de hoc propositiones, iv, 215. — Materia Sacramenti Eucharistie, iv, 216. — Sitne Sacramentum Eucharistie azymo pane vel non azymo conficiendum, iv, 216. Quatuor sunt sententia, iv, 217. — Christus instituit Eucharistiam secundum legem et mores Hebræorum, iv, 218. Probatur Evangelis, iv, 218. Opinio Græcorum refellitur, iv, 218. Probatur testimonio Patrum, iv, 220. Sententia Rupertii et Burgenensis refellitur, iv, 220. Probatur argumento convincente, iv, 221. Argumenta Græcorum et horum qui illis favent solvuntur, iv, 222. Objectiones ex S. Scriptura sumptæ diluuntur, iv, 222. Objectiones ex Patribus sumptæ solvuntur, iv, 223. Objectiones ex ratione sumptæ sol-

vuntur, iv, 226. — Materia vini in calice aqua temperanda est, iv, 227. Errores, iv, 227. — Ecclesia admittit hanc aquam ut necessariam, iv, 228. Probatur facto Christi, iv, 228. Probatur liturgia S. Jacobi, iv, 229. Probatur testimonio Patrum, iv, 229. Probatur sex rationibus, iv, 230. Argumenta adversariorum refelluntur, iv, 231. — Quibus verbis in Eucharistia fit consecratio, iv, 233. Sententia adversariorum, iv, 234. — Solis verbis Domini fit consecratio Eucharistie, iv, 235. Probatur exemplo Domini et Apostolorum, iv, 235. Probatur traditione Ecclesie et Patrum, iv, 237. Probatur rationibus, iv, 239. Objectiones Græcorum et Latinorum contra formam consecrationis Eucharistie solvuntur, iv, 240. Mandacia Komniti de forma Sacramenti Eucharistie refelluntur, iv, 244. — Minister Sacramenti Eucharistie, iv, 245. Errores, iv, 246. Sententia Catholica, iv, 246. — Ad Eucharistiam conficiendam ordinatio sacerdotalis necessaria est, iv, 246. Probatur verbo Dei, iv, 246. Probatur traditione et consensu Ecclesie, iv, 247. Probatur ritibus antiquissimis Ecclesie, iv, 249. — Effectus Sacramenti Eucharistie, iv, 249. Sententia Hæreticorum, iv, 249. — De preparatione ad suscipiendam Eucharistiam, iv, 229. — Indigne sumunt Eucharistiam qui peccato mortali coinquinati eam sumunt, iv, 251. Probatur S. Scriptura, iv, 251. Probatur figuris et similitudinibus S. Scripturæ, iv, 252. Probatur traditione et consensu Patrum, iv, 253. Probatur rationibus, iv, 253. Objectiones adversariorum diluuntur, iv, 255. — De usu Eucharistie sub utraque specie vel sub una, iv, 237. Sententia adversariorum, iv, 258. — Totus Christus sub utraque specie adest, iv, 259. Tres errores, iv, 259. Probatur S. Scriptura, iv, 260. Probatur consensu Patrum, iv, 260. Probatur consensu omnium Christianorum, iv, 261. Probatur miraculis, iv, 261. Probatur levitate argumentorum Hæreticorum, iv, 261. — Totum Sacramentum Eucharistie in specie vini invenitur, iv, 263. — Eucharistia ut pignus amoris in quavis specie conservari potest, iv, 263. — In qualibet specie tota invenitur Sacramenti Eucharistie essentia, iv, 263. — In utraque specie invenitur significatio Sacramenti Eucharistie, iv, 263. — Causalitas hujus Sacramenti in utraque specie invenitur, iv, 264. — Ambæ species

sumptæ unum sunt Sacramentum, iv, 265. — Sub utraque specie non minus quam sub una Eucharistie fructus percipiuntur, iv, 265. Ex utraque specie tantum ejus fructus percipitur quantum ad salutem necessarium sit, iv, 266. — Licet ex utraque specie plus fructus caperetur non ideo sub utraque specie Eucharistia sumenda esset, iv, 266. — Nihil spiritualis fructus capitur ex duabus speciebus, quod non capiatur ex una, iv, 266. Argumenta quædam solvuntur, iv, 267. — Divinæ litteræ non prohibent suscipere Eucharistiam sub una specie, iv, 269. Probatur rationibus, iv, 270. Probatur ex figuris, iv, 270. Probatur ex doctrina Christi, iv, 271. Probatur exemplo Christi, iv, 271. Probatur ex doctrina et ex usu Apostolorum, iv, 272. Probatur testimonio veteris Ecclesie, iv, 272. Probatur duobus exemplis fraudum hæreticorum, iv, 273. Probatur ex ritibus Ecclesie veteris circa Eucharistiam, iv, 273. Probatur ex ritu asservandi S. Eucharistiam, iv, 273. Probatur ex ritu Eucharistiam domum deferendi, iv, 273. Probatur ex ritu infantes communicandi, iv, 274. Probatur ex ritu ægrotos communicandi, iv, 274. Probatur ex communione laicorum, iv, 274. Probatur ex ritu communicationis Præsantificatorum, iv, 275. Probatur ex consensu et ex testimonio posterioris Ecclesie, iv, 275. Probatur ex incommodis utendi utraque specie, iv, 276. Objectiones adversariorum in favorem utramque speciem sumendi refelluntur, iv, 277. Quatuor objectiones ex Scriptura sumptæ solvuntur, iv, 277. Decem et novem objectiones ex Patribus depromptæ solvuntur, iv, 283. Decem objectiones ex ratione sumptæ solvuntur, iv, 289. — Juste Eucharistia sub una specie sumitur, iv, 290. — Ecclesia potuit id jubere, iv, 290. — Juste Ecclesia id jussit, iv, 291. — Veneratio hujus Sacramenti Eucharistie, iv, 291. — Errores de adoratione Sacramenti Eucharistie, iv, 292. — In Eucharistia Christus adorandus est cultu latriæ, iv, 292. Septem objectiones diluuntur, iv, 293. — Vindicia de libro primo Eucharistie, vii, 569. Vindicia de libro secundo Eucharistie, vii, 591. Vindicia de libro tertio Eucharistie, vii, 593. Vindicia de libro quarto Eucharistie, vii, 611. Vindicia de libro quinto Eucharistie, vii,

620. Vide *Vindicia*. — Quam frequenter expediat S. Eucharistiam sumere, viii, 577. — Preparatio ad Eucharistiam sumendam, viii, 577. — Eucharistia est medicus doctissimus et amantissimus, viii, 578. — Quid moribundi facere debeant ante sumpcionem Eucharistie, viii, 603. — Fructus Eucharistie, viii, 603. — Quid vero post sumpcionem Eucharistie, moribundi facere debeant, viii, 605. — Eucharistia est cibus valentium, non vero ægrotantium, ix, 203. — Ante sumpcionem Eucharistie pedum sordes, id est, peccata, sunt abluendi, ix, 203. — Eus charistie dignitas et præminentia, ix, 317. — Vera est cena magna Eucharistia, ix, 317. — Insitutio Eucharistie erat lex, testamentum et munus, ix, 317. — Insitutio Eucharistie non admittit figuratam locutionem, ix, 317. Probatur testimonio Patrum, ix, 317. — Hortatio ad Eucharistiam sumendam, ix, 317. — Quinam sunt digni coena Eucharistie, ix, 317. — Quanta veneratione Eucharistiam Patres veteres veneratione prosecuti sint, ix, 317. — Præstantia Eucharistie, ix, 317. — Astutia Hæreticorum de Eucharistia detegitur, ix, 317. Argumenta afferuntur a sanctitate Patrum Eucharistiam colentium, ix, 317. — Cur Eucharistia Evangelium dicatur, ix, 649. Triplex est ratio, ix, 649. — Eucharistia in prosperitate nobis prodest, ix, 649. — Eucharistia in tribulatione nobis prodest, ix, 649. — Tribus modis in tribulatione et in prosperitate Eucharistia nobis prodest, ix, 649. — Eucharistie Sacramentum non mutilatur si non communicatur sub utraque specie, xii, 456. — Hæc consuetudo sub una specie tantum sumendi Eucharistiam est antiqua, xii, 456. — Eucharistie adratio est antiqua, xii, 158. — Instructio ad Eucharistie Sacramentum Italice, xii, 270. — Eucharistie Sacramentum Italice explicatur, xii, 320. EUCHERIUS. — Eucherii Episcopi opera, xii, 405. EUDOCIA. — Eudocie historia, ix, 30. EUGIPIUS. — Eugippii Abbatis opera, xii, 412. EULOGIUS. — S. Eulogii Martyris opera, xii, 425. EUSEBIUS. — Eusebii Cæsariensis opera, xii, 372. — Eusebii Emissemi opera, xii, 405.

EUTHYMIUS. — Euthymii Ligabeni opera, xii, 435.

EUTYCHES. — Heresis Eutychetis, i, 365. — Heresis Eutychetis refellitur, i, 365. Refellitur S. Scriptura, i, 365. Refellitur Patribus, i, 366. Refellitur Conciliis, i, 367. Quinque argumenta solvuntur, i, 368.

EUTYCHIANUS. — Eutyechianorum hæresis, ii, 385.

EVAGRIUS. — Evagrii opera, xii, 415.

EVANGELICUS. — Evangelica prædicatio dicitur vox Domini, x, 162. — Evangelica prædicatio quomodo dividat flammam vis, x, 162.

EVANGELIUM. — Evangelium nos duodecim dogmata docet secundum Chytræum, ii, 63. — Evangelium in Missa, iv, 412. — Evangelium duobus modis accipi potest, vi, 296. — Evangelium continet leges proprie dictas, vi, 297. — Evangelium continet comminationes, vi, 297. — Evangelium continet promissiones conditionales, vi, 298. Probatur Evangelium continere has promissiones S. Scriptura, vi, 299. Probatur Apostolis, vi, 300. Probatur Prophetis, vi, 300. Probatur ex conditione fidei, vi, 300. — Evangelium a lege discernitur, vi, 301. Duo sunt discrimina, vi, 301. Octo sunt alia discrimina, vi, 603. — Cur Evangelium primæ Dominicæ Adventus de fine mundi proponitur hac die, ix, 15. — Tres sunt rationes, ix, 15. Prima ratio, ix, 15. Secunda ratio, ix, 15. Tertia ratio, ix, 15. — Cur Evangelium secundæ Dominicæ Adventus hac die recitatur, ix, 30. — Evangelium potest et reges convertere, ix, 101. — Evangelii quidam textus conciliantur, ix, 203. — Cur Evangelium S. Jacobi festo assignatum hac die legatur, ix, 327. — Evangelii vis in hominibus spiritualibus et nationibus barbaris, x, 170.

EXALTO. — Exaltabo te, Deus meus (Psalmus), xi, 448. — Exaltabo te, Domine (Psalmus), x, 472.

EXAUDIO. — Exaudiat te Dominus (Psalmus), x, 108. — Exaudi, Deus, deprecationem (Psalmus), x, 388. — Exaudi, Deus, orationem meam, et ne (Psalmus), x, 353. — Exaudi, Deus, orationem meam, cum (Psalmus), x, 402. — Exaudi, Domine, justitiam meam (Psalmus), x, 79.

EXCOMMUNICO. — Excommunicati non sunt de Ecclesia, ii, 324. Objectiones diluuntur, ii, 325.

EXEMPLUM. — Efficacia exemplorum, ix, 638. — Duo genera sunt exemplorum, ix, 638. — Ad exempla sanctorum imitanda hortatio, ix, 638.

EXITIUM. — Exitium impiorum hoc tempore in Judæis impletur, sed manifestius in die iudicii, x, 213.

EXITUS. — Quinque exitus patrisfamilias sunt quinque ætates mundi, ix, 133. — Exitus populi Israel ab Ægypto mystico sensu explicatur, ix, 157.

EXPLICATOR. — Explicatorum S. Scripturæ index, xii, 477.

EXPOSITOR. — Expositorum sacrorum canonum index, xii, 483.

EXSPECTO. — Expectans expectavi Dominum (Psalmus), x, 254.

EXTREMA UNCTIO. — Qui negant Extremam Unionem esse Sacramentum, v, 7. — Extrema Unctio est Sacramentum proprie dictum, v, 7. Probatur Apostolis, v, 7. Probatur Concilio Tridentino, v, 8. Probatur S. Scriptura, v, 8. Solutio hæretica ex S. Scriptura deducta refellitur, v, 9. Tria argumenta solvuntur, v, 10. Probatur traditione veterum, v, 13. Probatur testimoniis Pontificum, v, 14. Probatur testimoniis Conciliorum et Patrum, v, 14. Probatur exemplis Sanctorum, v, 15. Probatur consuetudine Ecclesiæ Græcæ, v, 15. Probatur ratione, v, 15. Argumenta adversariorum solvuntur, v, 16. — Materia Sacramenti Extremæ Unionis, v, 18. — Forma hujus Sacramenti, v, 18. — Effectus hujus Sacramenti, v, 18. Duo sunt effectus, v, 18. — Minister Sacramenti Extremæ Unionis, v, 19. — Cæremoniæ hujus Sacramenti, v, 20. — Vindicte de libro Extremæ Unionis, vii, 663. Vide *Vindicte*. — Extrema Unctio veteres Christiani utebantur et quomodo, viii, 602. — Cur nos Extrema Unctio aliter utimur, viii, 602. — Alia ratio cur veteres sic Extrema Unctio utebantur, viii, 603. — Effectus Extremæ Unionis, viii, 605. — Primus effectus Extremæ Unionis est curatio corporis, viii, 605. — Cur hodie hæc sanatio rara sit, viii, 605. — Secundus effectus Extremæ Unionis est remissio peccatorum, viii, 606. — Quid sint reliquæ peccatorum quas Extrema Unctio abolet, viii, 606. — Extremæ Unionis Sacramentum Italice explicatur, xii, 324.

EXULTATIO. — Exultatio justi qualis, x, 214.

EXULTO. — Exultate, justi, in Domino (Psalmus), x, 190. — Exultate Deo, adjutori nostro (Psalmus), xi, 89.

EXURGO. — Exurgat Deus, et dissipentur inimici (Psalmus), x, 423.

EZECHIAS. — Ezechie regis sanctitas probatur, viii, 154. — Quatuor testimonia

afferuntur, viii, 154. — Fortitudo Ezechie in rebus adversis, viii, 155. — Diligentia et accuratio Ezechie in prosperis, viii, 155. — Fiducia Ezechie in Deo, viii, 155.

EZECHIEL. — Ezechielis Propheta opera, xii, 347.

F

FABULATIO. — Fabulationes sunt Hæreticorum colloquia, xi, 322.

FACIES. — Faciem avertere quomodo dicitur Deus, x, 287. — Facies aliquando in Hebræo sumitur pro ira, xi, 145.

FACULTAS. — Facultas exequendi non erit in inferno, licet futura sint desideria mala, x, 373.

FAMES. — Fames verbi Dei calamitas est, ix, 661.

FAMULUS. — Famulorum domesticorum officia, viii, 125.

FAUSTINUS. — S. Faustini Diaconi opera, xii, 381.

FAUSTUS. — Fausti Rhegiensis opera, xii, 409.

FELICITAS. — Præfatio de æterna felicitate, viii, 317. — Æterna felicitas sanctorum sub nomine regni Dei, viii, 319. — Felicitas iniquorum magna est tentatio, x, 232. — Felicitas vera quanam, x, 447. — Felicitas mundana cito pertransit, xi, 179.

FELINUS. — Felini Sandei opera, xii, 470.

FELIX. — Papa Felix II non fuit Arianus, ii, 96.

FEMINA. — Illustrium feminarum laudes, ix, 372.

FERRANDUS. — Ferrandi Diaconi opera, xii, 412.

FESTUM. — Errores circa celebrationem festorum, iii, 300. — Christiani non possunt festa veteris Testamenti observare nec sabbatum, iii, 302. — Festa Judæorum et sabbatum non fuerunt æterna, iii, 302. — Festa Christianorum ratione ordinis et mysterii celebrantur, iii, 303. — Dies festorum aliis diebus sunt sacratiores, iii, 303. Argumenta solvuntur, iii, 304. — Magnum discrimen est inter festa Judæorum et festa Christianorum, iii, 305. — Observatio festorum recte præcipitur, iii, 305. — Festa obligant conscientiam citra

scandalum et contemptum, iii, 305. — Festa Judæorum gravia erant, iii, 307. — Non tenemur ad non peccandum peculiariter in diebus festorum, iii, 307. — Origo festorum quorundam Domini, iii, 318. — Errores de festis sanctorum, iii, 319. — Bonum est colere dies festorum sanctorum, iii, 319. Probatur Conciliis et Patribus, iii, 319. Probatur ratione, iii, 320. — De festo conceptionis B. Mariæ Virginis, iii, 321. — Origo quorundam festorum B. Mariæ Virginis, iii, 321. — Festa hodie male celebrantur, ix, 41. — Festorum profanatio quantum malum sit, ix, 41. — Ad festa pia celebranda hortatio, ix, 41.

FICUS. — Fici similitudo tripliciter explicatur, ix, 15.

FIDELIS. — Inter doctrinam fidelium et doctrinam gentilium Philosophorum comparatio, ix, 525. — Fideles significantur aliquando per oves et boves, x, 45. — Fideles populi quomodo vocentur commutandi et lilia, x, 291. — Fidelibus non promittitur carentia inopie sed consolatio spiritualis, x, 207. — Fidelium numerus magnus, x, 125. — Fideles infidelium esca, xi, 30.

FIDES. — Duobus modis fides consideratur, i, 492. — Fides Petri dupliciter est fundamentum Ecclesiæ, i, 492. — Quatuor modis fidei dogmata probantur, iii, 94. — Actuale fidem non habent parvuli, iii, 547. — Sine fide non justificantur parvuli, iii, 549. — Primi parentes amiserunt fidem, v, 314. — An sola fides justificet, vi, 172. Hæc veritas quinque argumentis demonstratur, vi, 174. — Primum argumentum ex dispositionibus ad justitiam deducitur, vi, 171. Prima dispositio est fides, vi, 174. Probatur S. Scriptura, vi, 174. Probatur Patribus, vi, 174. Probatur ratione, vi, 175. Secunda dispositio est

timor, vi, 475. Probatur S. Scriptura, vi, 475. Probatur Patribus, vi, 475. Probatur ratione, vi, 475. Tertia dispositio est spes, vi, 475. Probatur S. Scriptura et Patribus, vi, 475. Quarta dispositio est dilectio, vi, 475. Objectiones diluuntur, vi, 475. Quinta dispositio est penitentia, vi, 477. Sexta dispositio est propositum percipiendi Sacramenti, vi, 477. Septima dispositio est propositum novæ vitæ, vi, 477. — Secundum argumentum seducitur ex alio principio, vi, 477. — Fides vera potest a dilectione aliusque virtutibus reipsa eparari, vi, 479. Probatur S. Scriptura, vi, 479. Probatur exemplis, ii, 481. Probatur Patribus, vi, 481. Objectiones solvuntur, vi, 481. Probatur aliis testimoniis, vi, 484. Probatur ratione fidei et charitatis, vi, 484. Probatur absurda consecutione, vi, 483. Probatur consensu veterum Patrum, vi, 483. Sex objectiones solvuntur, vi, 484. — Tertium argumentum deducitur a remotione causarum quæ possunt reddi cur fides sola justificet, vi, 484. Prima causa est auctoritas verbi Dei, vi, 484. Secunda causa est voluntas Dei, vi, 485. Tertia causa est natura ipsius fidei, vi, 486. Quartum argumentum deducitur ex modo ipsius fidei justificandi, vi, 487. — Valor fidei, vi, 487. — Pretium fidei, vi, 487. — Quintum argumentum deducitur ex causa formali justificationis et necessitate operum honorum, vi, 491. Solvuntur argumenta ex S. Scriptura sumpta pro sola fide, vi, 491. Primum argumentum deducitur a testimoniis qua docent hominem sine operibus justificari, vi, 491. Secundum argumentum deducitur a testimoniis ubi sola fides nominatur, vi, 495. Tertium argumentum petitur a testimoniis ubi dicitur homo gratis justificari, vi, 497. Quartum argumentum petitur a testimoniis ubi dicitur homines qui credunt justificari et salvari, vi, 201. Quintum argumentum petitur a testimoniis quæ prædicant efficaciam verbi Dei, iv, 602. Sextum argumentum petitur a testimoniis quæ docent irritam fore legem si lege aut operibus nitatur et non sola fide accipiatur, vi, 204. — Argumenta ex veteribus Patribus pro sola fide sumpta solvuntur, vi, 204. — Fides non est propria electorum et amitti potest, vi, 286. Probatur S. Scriptura, vi, 286. Probatur octo exemplis, vi, 287. Probatur quinque rationibus, vi, 289. Sol-

vuntur objectiones, vi, 289. — Fidem sine operibus mortuam esse explicatur, ix, 360. — Fidei lumen æternum quid sit, ix, 315. — Fidei necessitas, ix, 315. — Efficacia fidei, ix, 315. — Præsentia fidei, ix, 315. — Firmitas fidei orthodoxa quinque argumentis corroboratur, ix, 525. — Fidei tempus auroræ comparatur, infidelitas tenebris noctis, x, 304. — Fidem ad justitiam reputari quid, x, 184. — Fides requirit hominem vere humilem, xi, 280. — Fidei divinæ signum quodnam sit, xi, 288. — Fidei propagatio cepit per Apostolos in Jerusalem, xi, 254. — Actus fidei Italianus, xi, 267. — Iterum actus fidei Italianus, xi, 336.

FIDUCIA. — Quatenus fiducia in meritis possit collocari, vi, 357. — Errores, vi, 357. — Sententia Catholica, vi, 357. — Fiducia sanctorum quam in Deo constituunt, non ex fide sola, sed etiam ex bonis meritis nascitur, atque ideo summo studio merita quærenda sunt ut apud Deum fiduciam habere possimus, vi, 357. Probatur S. Scriptura, vi, 357. Probatur Patribus, vi, 358. Probatur ratione, vi, 358. Objectiones solvuntur, vi, 358. — In bonis meritis, quæ vere talia esse compertum sit, fiducia aliqua collocari potest modo superbia caveatur, vi, 358. Probatur S. Scriptura, vi, 359. — Propter incertitudinem propriæ justitiæ et periculum inanis gloriæ tutissimum est fiduciam totam in Dei misericordia sola et benignitate reponere, vi, 359. Probatur S. Scriptura, vi, 359. Probatur Patribus, vi, 360. Probatur ratione, vi, 360. — Fiducia in potentia propria aut divitiis vana ostenditur, x, 379.

FILIA. — Filia Jerusalem quæ sint, x, 346.

FILIUS. — Filius est Deus et proinde unus cum Patre, i, 253. Probatur ex utroque Testamento, i, 253. Objectiones diluuntur, i, 253. Probatur ex veteri Testamento et objectiones solvuntur, i, 257. Probatur ex novo Testamento et objectiones solvuntur, i, 261. Probatur nominibus Dei, i, 274. — Atributa Dei tributa Filio competunt, i, 276. Objectiones solvuntur, i, 276. Opera Dei Filio tribuuntur, i, 281. — Filius creat, i, 282. — Filius conservat, i, 284. — Filius salvat, i, 284. Filius prædicat, i, 284. — Filius miracula patrat, i, 284. — Patres Filium ut Deum agnoscent, i, 285. Objectiones solvuntur, i, 285. — Filium Sybillarum carmina ut Deum præ-

dicant, i, 296. — Miracula et visiones Filium ut Deum affirmaverunt, i, 296. — An Filius Dei sit *ὁμοιος*, i, 333. — Recte Ecclesia symbolo *Filioque* addidit, i, 353. Objectiones Græcorum diluuntur, i, 357. Quod Deus recte additum factis probavit, i, 358. — Filii inter humanas felicitates primo loco numerandi sunt, xi, 446. — Filius se habet ad Patrem ut radix ad arborem, xi, 465.

FINIS. — Finis consummationis diversimode a Patribus intelligitur, xi, 323.

FINUS. — Fini Hadriani opera, xii, 469.

FIRMAMENTUM. — Firmamentum varie accipitur, xi, 469.

FLAGELLUM. — Flagellum solis malis, non vero sanctis nocet, ix, 721. Probatur exemplis, ix, 721. — Flagellum prodest sanctis, ix, 721. — Flagella quibus a Domino castigamur, xi, 347.

FLETUS. — Fletus cur tribuatur nocti, lætitia vero diei, x, 170. Fletus in Scriptura sæpe ponitur pro signo fletus, x, 445. — Fletus et jejunia veræ penitentia signa, xi, 479.

FLORINUS. — Hæresis Florini, ii, 381.

FLUMEN. — Flumina Babylonis bona sunt temporalia, xi, 404.

FODIO. — Fodere in Hebraica lingua varia significat, xi, 322.

FONS. — Consideratio aquarum et fontium, viii, 255. — Fons lumina fecit, viii, 257. — Fons non pendet a fluminibus, viii, 257. — Fons se aliis communicat, viii, 258.

FORNICARIUS. — Fornicarii sunt peiores Juda, ix, 223.

FORNICATIO. — Fornicatio exosa est Deo et sanctis, ix, 497. Probatur testimonio S.

Pauli, ix, 497. Objectiones solvuntur, ix, 497.

FRANCISCUS. — Franciscus de Paulo Luthero opponitur, ix, 343. — Francisci Lycheti opera, xii, 472. — Francisci Ferrarionis opera, xii, 471. — Francisci Mayronis opera, xii, 456. — Francisci Petrarchæ, opera, xii, 459. — Francisci Titelmanni opera, xii, 472. — Francisci Victoris opera, xii, 473. — Francisci Zarabellæ opera, xii, 461.

FRANGO. — Frangere sitim, quid sit, xi, 499.

FRAUDULENTUS. — Fraudulentus amicus peior est inimico manifesto, x, 358.

FRECVLPUS. — Freculphi opera, xii, 424.

FRODOARDUS. — Frodoardi opera, xii, 428.

FULBERTUS. — Fulberti Carnotensis opera, xii, 428.

FULGENTIUS. — S. Fulgentii opera, xii, 412.

FULGUR. — Fulgura sagittæ Dei, x, 95. — Fulgura et tonitrua præsentiam Dei maxime demonstrant, xi, 445.

FUNDAMENTUM. — Tribus modis fundamenta Ecclesiæ Apostoli sunt, i, 494. — Quomodo Christus et Petrus sint fundamenta Ecclesiæ, ix, 350. — Fundamenta ejus in montibus (Psalmus), xi, 74.

FUNICULUS. — Funiculus in Scriptura pro hereditate sumitur, xi, 415.

FUNUS. — Funus in Ecclesia bonum et utile est, ac ritus Ecclesiæ in illo sunt sancti et antiqui, iii, 428. — Utilitas funeris Ecclesiæ mortuis, iii, 429. Objectiones solvuntur, iii, 429.

G

GABRIEL. — Qua specie Angelus Gabriel apparuerit Mariæ, ix, 478. — Ubinam Angelus Gabriel apparuerit Mariæ, ix, 478. — Gabriel Biel opera, xii, 469.

GAD. — Gad Prophætæ opera, xii, 343.

GALEA. — Cur galea spes dicatur, ix, 628. — Efficacia hujus galeæ, ix, 628.

GALILÆA. — Galilææ maris laus, ix, 1.

GAUDENTIUS. — Gaudentii Brixianensis opera, xii, 392.

GAUDIUM. — Gaudia in cælo vera sunt, viii, 361. — Gaudium intelligentiæ, viii, 362. — In tribus modis gaudium intelligentiæ constat, viii, 362. — Gaudium voluntatis, viii, 363. — Gaudium memoriæ, viii, 364. — Gaudium oculorum, viii, 365. — Gaudium aurium, viii, 366. — Gaudium narium, viii, 367. — Gaudium tactus et gaudium gustus, viii, 367. — Gaudia cæli cum gaudiis terræ comparantur,

tur, viii, 368. — Gaudium paradisi terrestri cum gaudio paradisi celestis comparatur, viii, 369. — Gaudium Domini quid, viii, 379. — Gaudium Domini explicatur, viii, 379. — Ad quos gaudium Domini promittatur, viii, 379. — Gaudium a Christo per Ascensionem datum, ix, 297.

GEHENNA. — Gehennæ pœnæ sunt fontes lacrymarum, viii, 418. — Carentia Dei visionis in gehenna, viii, 419. — Tenebræ gehennæ, viii, 420. — Ignis gehennæ, viii, 420. — Vermis gehennæ, viii, 421. — Immobilitas gehennæ, viii, 422. — Societas Dæmonum in gehenna, viii, 422. — Stridor dentium in gehenna, viii, 423. — Sempiterna duratio gehennæ, viii, 423. — Locus gehennæ profunditas est, viii, 596. Inde tenebræ sunt, viii, 596. Angustie, viii, 596. Egestas, viii, 597. — Tempus gehennæ est æternitas, viii, 597. — Modus gehennæ est sine modo, viii, 597. — Pœna gehennæ major est supplicio Christi, ix, 223. — Pœnæ gehennæ, ix, 392. — Pœna gehennæ duplex est, ix, 433. — Quanta pœna gehennæ sit amissio summi boni, ix, 433. — Pœnæ sensus in gehenna describuntur, ix, 433. — Pœna oculorum in gehenna describitur, ix, 433. — Pœna aurium in gehenna describitur, ix, 433. — Pœna olfactus in gehenna exponitur, ix, 433. Probatur historia 4996 Martyrum, ix, 433. — Pœna gustus in gehenna refertur, ix, 433. Probatur exemplo Epulonis, ix, 433. — Pœna tactus in gehenna describitur, ix, 433. — Cur gehenna dicatur infernus inferior, xi, 72.

GELASIVS. — S. Gelasii Papæ opera, xii, 410. — Gelasii Cyriani opera, xii, 411.

GEMITUS. — De gemitu columbæ, viii, 397. — Gemituum necessitas probatur ex Psalmis, viii, 397. — Gemitus ad Deum necessarii sunt, viii, 398. — Gemituum necessitas probatur ex Cantibus, viii, 399. — Gemituum necessitas probatur ex Ecclesiastæ doctrina, viii, 400. — Gemituum necessitas probatur ex Propheta Isaia, viii, 401. — Gemitus S. Hieronymi et S. Ambrosii in persecutionibus, viii, 402. — Gemituum necessitas probatur ex Jeremia Propheta viii, 402. — Gemituum necessitas probatur ex Ezechiele Propheta, viii, 404. Visio Ezechiel hic citata ad Ecclesiam etiam pertinet, viii, 404. — Cur de Sacerdoti-

bus Ezechiel gemitus edat, viii, 405. — Gemituum necessitas probatur ex Job Propheta, viii, 406. — Gemituum necessitas probatur ex Evangelis S. Matthæi, S. Joannis et S. Lucae, viii, 407. — Gemituum necessitas probatur ex S. Paulo, viii, 408. Probatur etiam ex S. Jacobo, viii, 409. Probatur exemplis Scripturarum, viii, 409. Probatur exemplo Hebræorum in libro Judicum, viii, 409. Probatur etiam alias, viii, 409. Probatur ex S. David, viii, 409. Probatur ex Jeremia, viii, 410. Probatur exemplo Christi Domini, viii, 410. Probatur exemplo Magdalene, viii, 410. Probatur exemplo S. Petri, viii, 411. Probatur exemplo S. Pauli, viii, 412. Probatur doctrina Sanctorum, viii, 412. Probatur exemplis quorundam Sanctorum, viii, 412. Probatur auctoritate Ecclesiæ, viii, 414. Probatur ex officiis Ecclesiæ, viii, 414.

GENNADIUS. — Gennadii Massiliensis opera, xii, 410. — Gennadii Scholarii opera, xii, 466.

GENS. — Gens non sancta quænam sit, x, 282. — Gentes omnes tam fideles quam infideles Christi sunt hæreditas, x, 46. — Gentium ad Deum conversio, xi, 71.

GENTILIS. — Gentiles Deus docuit per naturalia, xi, 467.

GEON. — Geon fluvius, v, 199.

GEORGIUS. — Georgii Cedreni opera, xii, 430.

GERMANVS. — Germani Constantinopolitani opera, xii, 419.

GILDAS. — Gildæ Sapientis opera, xii, 411.

GLABER. — Glabri Rodolphi opera, xii, 429.

GLADIUS. — Cur verbum Dei gladius dicatur, ix, 628. — Effectus hujus gladii, ix, 628. Verbum Dei gladius spiritualis appellatur, ix, 628. Quinque sunt rationes, ix, 628. — Usus hujus gladii in tribulatione et in prosperitate, ix, 628. — Gladius et lancea Dei quid, x, 213.

GLORIA. — Gloria Patri in Missa, iv, 409. — Gloria in Excelsis in Missa, iv, 410. — De gloria beatorum, ix, 71. — Gloriam Dei sol præcipue prædicat, x, 105. — Gloria Domini quæ sit, xi, 150. — Gloria celestis corona duo continet, xi, 188.

GLORIATIO. — Gloriatio non semper est vitiosa, x, 202.

GLORIOR. — Gloriarum quando malum sit, x, 203.

GOFRIDUS. — Gofridi Vindocinensis opera, xii, 435.

GOG. — Gog et Magog quid sint, ii, 46. — Prælium Gog et Magog est prælium Antichristi contra Ecclesiam, ii, 49.

GOTHEFRIDUS. — Gothefridi Viterbiensis opera, xii, 444.

GRADUALE. — Graduale in Missa, iv, 412.

GRADUS. — Gradus in matrimonio, v, 121. — Gradus in iure civili qui sint, v, 121. — Gradus canonici, v, 122. — Ratio diversitatis graduum, v, 122. — Gradus Levitici, v, 122. — Ecclesia gradus extendit, v, 123. — Ecclesia gradus optime supputat, v, 127. — Ratio supputandi gradus cognationis, qua utuntur sacri canones, optima est, v, 127. Objectiones Beæ solvuntur, v, 127. — Non obligant iure divino Christianos præcepta omnia quæ de gradibus habentur in Levitico, v, 129. Quædam sunt præmittenda, v, 129. Probatur S. Scriptura, v, 130. Probatur exemplis Sanctorum, v, 131. Probatur ratione, v, 131. Objectiones Beæ solvuntur, v, 132. Probatur Deuteronomio, v, 132. Objectiones vocis Hebræicæ diluuntur, v, 134. Septem argumenta de indispensabilitate graduum cognationis Leviticorum solvuntur, v, 135. — Jure naturæ conjugia interdicta sunt in primo gradu consanguinitatis, tam in recta linea quam in transversa, et in primo gradu affinitatis in recta linea tantum, v, 138. Probatur exemplo Loth, v, 139. Probatur aliis rationibus, v, 140. Argumenta solvuntur, v, 140. — Ecclesia vindicatur in prohibitione Matrimonii in certis gradibus cognationis vel affinitatis, v, 140. — Cur Ecclesia id fecerit, v, 140. Probatur rationibus, v, 140. Objectiones diluuntur, v, 144. — Cognatio spiritualis et legalis, publica iustitia, et affinitas ex fornicatione merito ab Ecclesiâ inter impedimenta Matrimonii referuntur, v, 146. — Gradus Ecclesiastici periculum, viii, 381. — Tres sunt gradus e mundo exeundi, ix, 268.

GRÆCUS. — Ecclesia Græca non habet certam successionem, ii, 378.

GRATIA. — Tres sunt gratiæ, iv, 614. — Variæ acceptiones gratiæ, v, 499. — Sex partitiones gratiæ, v, 500. — Est aliqua gratia habitualis, v, 502. Errores, v, 502. Sententia Theologorum, v, 503. Probatur S. Scriptura, v, 506. Probatur testimoniis Patrum, v, 507. Probatur ratione, v, 508.

Probatur ex parte Dei, v, 508. Probatur ex parte hominis, v, 508. Solvuntur objectiones, v, 509. — Habitus gratiæ est idem ac habitus charitatis, v, 511. Variæ sententiæ, v, 511. Probatur Concilio Tridentino, v, 512. Probatur Patribus, v, 512. Probatur S. Scriptura, v, 512. Probatur decem aliis locis S. Scripturæ, v, 512. Probatur ratione, v, 514. Solvuntur objectiones, v, 515. — Gratia specialis paritur in gratiam sufficientem et efficacem, v, 524. — Hæc paritio est admittenda, v, 524. — Sufficiens gratia adfuit multis qui non conversi fuerunt, v, 525. Probatur S. Scriptura, v, 525. Probatur S. Augustino, v, 526. Probatur ratione, v, 526. — In qua re sit gratia efficax, v, 527. Tres opinionēs, v, 527. — Objectiones contra ea quæ de gratia efficaci dicta sunt solvuntur, v, 531. — Gratia operans quid sit, v, 533. — An gratia sufficiens omnibus detur, v, 537. Sententiæ adversariorum, v, 537. Sententia Catholica, v, 537. — Gratia sufficiens prævenit voluntatem, v, 538. — Non omnibus gratia sufficiens æqualiter adest, v, 538. — Novem argumenta contra hæc duas propositiones solvuntur, v, 538. — Non injustus Deus esset si gratiam sufficientem omnibus hominibus etiam negaret, v, 541. — Non ideo desperandum de salute nullius, sive gratia sufficiens omnibus sive aliquibus detur, v, 541. — Gratia sufficiens ad salutem pro tempore et pro loco omnibus datur, v, 541. Probatur S. Scriptura, v, 542. Probatur Patribus, v, 543. — Gratia necessaria ad conversionem peccatoribus certis temporibus, non semper, prout iudicat Deus, adest, v, 545. Probatur S. Scriptura, v, 545. Probatur Patribus, v, 545. Probatur ratione, v, 546. — Gratia sufficiens ad novum peccatum evitandum semper omnibus adest, v, 547. — Probatur S. Scriptura, v, 547. Probatur Patribus, v, 547. Probatur ratione, v, 548. Sex argumenta solvuntur, v, 551. — Quamvis gratia sufficiens omnibus detur, tamen prædestinationis divinæ nulla ratio ex parte nostri assignari potest, v, 555. — Ad gratiam efficacem et etiam ad gloriam gratis eligimur, v, 572. — Quid nomen gratiæ, vi, 36. — Vindicæ de libro de gratia primi hominis, viii, 685. Vindicæ de libro primo de gratia, vii, 717. Vindicæ de libro secundo de gratia, vii, 725. Vindicæ

de libro tertio de gratia, vii, 732. Vindicta de libro quarto de gratia, vii, 735. Vindicta de libro sexto de gratia, vii, 737. Vide *Vindicta*. — Gratiam duplicem Nativitas Domini attulit, ix, 71. Prior gratia, ix, 71. Posterior gratia, ix, 71. — Quibus hæc gratia apparuit, ix, 71. — Gratia Dei conservanda est, ix, 257. — Gratia prædestinationis, sors dicitur, x, 78. — Gratia Dei scutum, x, 30. — Gratia lux est, peccata tenebræ, x, 170, 184; xi, 278. — Gratia est animæ vita, peccatum mors, x, 198. — Gratia præveniens quid, x, 279. — Gratia Dei pinguedo animæ et ejus effectus, x, 476. — Gratia excitans et comitans, bonorum operum causa, x, 413. — Gratia effectus, x, 77. — Gratia Dei necessitas, x, 24, 26. — Gratia auxilia varia, x, 429. — Gratia adjuvans non tollit libertatem arbitrii sed confirmat, xi, 30. — Gratia cur aliquando subtrahatur, xi, 311. — Gratia Dei in anima est veluti aqua in terra arida, xi, 440. — Gratia est salus inchoata, xi, 321. — Gratias Deo agere quinam debeant, xi, 275.

GRATIANUS. — Gratiani opera, xii, 440.

GRATITUDO. — Gratitudinis commendatio, ix, 403.

GREGORIUS. — Gregorius VII errore vindicatur, ii, 110. — An Gregorii VII sen-

tentia in Henrico imperatorem justa sit, viii, 37. — Sententia Othonis Fridingensis de S. Gregorio VII discutitur, viii, 43. — S. Gregorii Thaumaturgi opera, xii, 366. — Gregorii Boticii opera, xii, 379. — S. Gregorii Nazianzeni opera, xii, 381. — S. Gregorii Nysseni opera, xii, 385. — S. Gregorii Turonici opera, xii, 415. — S. Gregorii Papæ opera, xii, 415. — Gregorii Junioris opera, xii, 448. — Gregorii Ariminensis opera, xii, 439. — S. Gregorii VII Papæ opera, xii, 430. — Gregorii Profosyncelli opera, xii, 467.

GUBERNATIO. — Tres sunt gubernationes, i, 461. — Quatuor sunt gubernationes temperatæ, i, 461. — Gubernatio Dei qualis, xi, 257.

GUIDO. — Guidonis Archidiaconi opera, xii, 453. — Guidonis Carmelitæ opera, xii, 457. — Guidonis Papæ opera, xii, 449.

GUITMUNDUS. — Guitmundi Aversani opera, xii, 430.

GULIELMUS. — Gulielmi Antisiodorensis opera, xii, 447. — Gulielmi Durantis opera, xii, 453. — Gulielmi Neubrigensis opera, xii, 444. — Gulielmi Ockam opera, xii, 456. — Gulielmi Parisiensis opera, xii, 447. — Gulielmi Tyrii opera, xii, 444.

GUNTHERUS. — Guntheri Monachi opera, xii, 445.

H

HABACUC. — Habacuc Prophetae opera, xii, 346.

HABITUS. — Habitus mali et vitia sunt hominis hostes, x, 34.

HADRIANUS. — Hadriani I Papæ opera, xii, 422.

HEREDITAS. — Hereditas cur dicatur calix, x, 61. — Hereditas malorum et iustorum, x, 61.

HERESIARCHA. — Hæresiarchæ, xii, 498.

HERESIS. — Hæreses circa vetus Testamentum, i, 75. — Hæreses circa novum Testamentum, i, 79. — Origo hæreseos contra Processionem Spiritus sancti, i, 336. — Ducentæ hæreses sunt usque ad tempora Lutheri, ii, 371. — Cur tam facile et tam brevi hæreses grassentur, ix, 515. — Hæreses novatorum fuse refelluntur, ix, 567. — Quid prosint hæreses, ix, 587. — Hæ-

resis modernorum Hæreticorum qui vota rerum non imperatarum a Deo omnino contemnant refellitur, xi, 478.

HERETICUS. — De Hæreticis, ii, 319. — Hæretici sunt membra Ecclesie, ii, 319. — Hæretici inter se dissentiunt, ii, 389. — Hæretici antiqui non sanctitatem docebant, ii, 391. — Hæretici non fuerunt nec sunt sancti, ii, 394. — Hæretici damnati possunt temporalibus penis affici et etiam morte, ii, 41. Tres sunt cause, iii, 43. Decem et octo objectiones solvuntur, iii, 44. — Cum Hæreticis caute disputandum est, ix, 383. — In hac cum Hæreticis disputatione exempla Patrum sequamur, ix, 383. — Hæreticorum novitas, ix, 520. — Pauci sunt Hæretici idem sentientes, ix, 525. — Dissidium Hæreticorum, ix, 530. — Improbitas Hæreticorum, ix, 561. —

Hæretici mundum in pejus præcipitant, ix, 367. — Hæretici a Catholicis moribus differunt, ix, 572. — Omnes Hæreticos Ecclesia Romana oppugnavit, ix, 572. — Hæretici verbum solum Dei scriptum recipiunt, ix, 572. — Hæretici Scripturam mutilant et depravant, ix, 572. — Veterum Hæreticorum scelera sunt novis Hæreticis communia, ix, 572. — Hæretici in plures sectas dividuntur, ix, 578. — Omnes Hæretici dicunt Ecclesiam errare, ix, 578. — Hæretici nostri omnibus ordinibus carent, ix, 578. — Oportet vitare Hæreticos, ix, 578. Probatur historia ex Theodoro ducta, ix, 578. — Hæreticorum dogmata de peccatorum justificatione, x, 184. — Hæreticorum prædicatio, lingua serpentum, xi, 424.

HATLICARIUS. — Hatlicarii Cameracensis opera, xii, 424.

HAYMO. — Haymonis Alberstatensis opera, xii, 425.

HEBRÆUS. — Epistola ad Hebræos indicatur, i, 104. Objectiones diluuntur, i, 105. — Hebræi utuntur femineo genere pro neutro, x, 188. — Hebræi ponunt futurum, quando significatur quedam continuatio, x, 20. — Hebræi orantes manus extollabant in altum, x, 158. — Hebræus populus aliquando Judas, aliquando Israel dicitur, xi, 197. — Hebræorum iudices, xi, 489. — Hebræorum reges, xii, 489.

HECTOR. — Hectoris Bethii opera, xii, 471.

HEGESIPPUS. — Hegesippi opera, xii, 363.

HELINANDUS. — Helinandi opera, xii, 446.

HELMODUS. — Helmodi opera, xii, 444.

HENOCH. — De Henoch, xii, 171. — Henoch morietur, xii, 173.

HENRICUS. — Vita S. Henrici, viii, 183. — Munificentia S. Henrici, viii, 185. — Victoriæ et bella S. Henrici, viii, 183. — Visio S. Henrici de S. Benedicto, viii, 183. — S. Henricus a S. Benedicto sanatur, viii, 186. — Mors S. Henrici, viii, 187. — Miracula S. Henrici, viii, 188. — Henrici de Gandavo opera, xii, 454. — Henrici Harpii opera, xii, 468. — Henrici de Hassia opera, xii, 460. — Henrici Kalteisen opera, xii, 463. — Henrici Ostiensis, opera, xii, 449. — Henrici Steronis opera, xii, 452. — Henrici Susonis opera, xii, 458. — Henrici Utidoniensis opera, xii, 440.

HERMANNUS. — Hermanni Contracti opera, xii, 429.

HERVEUS. — Hervei Natalis Brito opera, xii, 456.

HESYCHIUS. — Hesychii opera, xii, 415.

HEREMIAS. — Hieremias Prophetae opera, xii, 347.

HERONYMUS. — S. Hieronymi opera, xii, 387.

HIEROSOLYMA. — Hierosolyma desolata per Antiochum facta deploratur, x, 481.

HIERUSALEM. — Cur Hierusalem Apostoli significantur, ix, 108. — Cur fideles Hierusalem significantur, ix, 108. — Hierusalem muri quinam sint, x, 342. Hierusalem filia quænam sint, x, 342. — Hierusalem everterunt Titus et Vespasianus propter odium Judæorum non propter odium Dei, x, 484. — Hierusalem cælestis portæ quæ, xi, 75. — Hierusalem terrestris prærogativa, xi, 69. — Hierusalem cælestis ac terrestris lætitia, xi, 78. — Hierusalem typus cælestis patriæ, xi, 342.

HILARIUS. — S. Hilarii opera, xii, 378. — S. Hilarii Arelatensis opera, xii, 407.

HILDEBERTUS. — Hildeberti Turonensis opera, xii, 436.

HILDUINUS. — Hilduini opera, xii, 424.

HINCMARUS. — Hincmari Rhemensis opera, xii, 426.

HIPPOLYTUS. — S. Hippolyti Episcopi opera, xii, 364.

HISTORIA. — Historia horrenda cujusdam juvenis Angli, ix, 30. — Historia docti cujusdam viri moribundi cum Dæmone disputantis et ab eo victi, ix, 117. — Historiæ, prophetiæ et epistolæ sacræ quomodo differant, x, 294.

HISTORICUS. — Historicorum index Ecclesiasticorum, omissis sacris scriptoribus, xii, 483.

HOLOCAUSTUM. — Holocaustum gratius quodnam, x, 110. — Holocaustum perfectum, x, 418. — Holocausta medullata quænam dicantur, 418. — Holocausta spiritualia et oblationes quæ dicenda sint, x, 343.

HOMICIDA. — Homicidæ dicuntur viri sanguinum, x, 147.

HOMO. — An primus homo cum aliquo dono supernaturali conditus fuerit, v, 169. Errores, v, 169. — Homo non fuit creatus qualis nunc nascitur, pronus ad malum, infirmus, ignorans, sed rectus, justus, sapiens, sine concupiscentia et difficultate quam ipsi in nobis assidue experimur, v, 170. Probatur S. Scriptura, v, 171. Probatur Patribus, 171. — Pri-

mus homo non quamlibet animi rectitudinem sed ipsam etiam gratiam gratum facientem in creatione accepit, v, 173. Probatur S. Scriptura, v, 173. Probatur Concilio Tridentino, v, 174. Probatur Patribus, v, 174. — Primus homo, iustitia originali, et habitu gratiæ gratum facientis ornatus, non eguit auxilio specialia, quo excitaretur ad bene operandum, vel ad vitanda peccata, v, 176. — Quatuor dona Dei in homine sunt, v, 176. — Tria horum habuit homo, v, 176. — Quarto horum homo non eguit, v, 177. — Rectitudo illa cum qua primus homo creatus fuit, et sine qua post ejus lapsum homines omnes nascuntur, donum supernaturale fuit, v, 178. — Explicatio hujus propositionis, v, 178. — Naturale aliquid tribus modis dici potest, v, 178. — Supernaturale duobus modis dici potest, v, 178. — Rectitudo in qua primus homo creatus fuit, donum fuit per se supernaturale, v, 179. Probatur S. Scriptura, v, 181. Probatur Patribus, v, 182. Probatur quinque rationibus, v, 184. Tredecim objectiones solvuntur, v, 185. — Primus homo et ejus posteri non potuissent mori nisi peccassent, v, 191. Errores, v, 191. Probatur S. Scriptura, v, 191. Probatur Conciliis, v, 192. Probatur ratione, v, 192. — Primi hominis immortalitas fuit supernaturalis, v, 193. Probatur Patribus, v, 193. Solvuntur objectiones, v, 194. — Primus homo in statu innocentiae paradisi terrestrem habitavit, v, 194. Probatur S. Scriptura, v, 194. Probatur Patribus, v, 195. Sex objectiones solvuntur, v, 196. — Paradisi terrestri in quo situs fuit primus homo a cognitione humana remotissimus est, v, 198. Variæ sunt sententiæ, v, 198. Solvuntur objectiones, v, 201. — Primus homo non solus in statu innocentiae paradisi habitare debebat, v, 503. — Homo est arbor inversa, ix, 48. — Omnia creata sunt pro homine, ix, 360. — Qua homo componitur materia, ix, 456. — Unde veniat vox homo, ix, 456. — Status miser hominis in utero, ix, 456. — Hominis infantis miseria, ix, 456. — Hominem mori quam mirum sit, ix, 456. — Miseria in hominem invehentes a cælo, ix, 456. — In hominem invehentes miseria ab elementis, ix, 456. — Eadem a brutis, ix, 456. — Eadem ab aliis hominibus, ix, 456. —

Eadem a Dæmone, ix, 456. — Eadem ab Angelis, ix, 456. — Eadem a Deo, ix, 456. — Eadem a seipso, ix, 456. — Quatuor sunt genera hominum, ix, 487. — Hominibus perditis utuntur Dæmones ad captandos honores, ix, 686. — Homo quomodo imago Dei, x, 26. — Homo ex natura corruptæ viribus quid facere possit, x, 69. — Homo sine adjutorio Dei, similis est mortuo, x, 158. — Homo propria virtute liberari non potest a malis, x, 197. — Hominem in judicio quid poterit reddere securum, x, 321. — Homines dicuntur aliquando dii, x, 45. — Homines sicut vasa lutea recentia, x, 17. — Homines cur per infantes et lactentes significantur, x, 44. — Homines iniqui membra sunt diaboli, x, 424. — Homo a creaturis omnibus despicitur in hac peregrinatione, xi, 347. — Homo cur similis floribus, aliisque caducis; non autem soli et lunæ et stellis, xi, 22. — Homo exaltatus a Deo, xi, 268. — Homo quam modica res sit respectu Dei, respectu sui magna, xi, 348. — Homo sicut ovis seductus perit, Diabolus sicut leo ex malitia cecidit, xi, 334. — Homines fideles per Israellem significantur, xi, 340. HOMOUSIANUS. — Homousianorum nomen gloriosum, ix, 520. HOMOUSIOS. — Homousios quid, i, 312. — A calumnia Lutheri de verbo *homousion* S. Hieronymus vindicatur, ix, 567. HONESTAS. — Publica honestas, v, 146. HONORIUS. — Honorius I Papa vindicatur ii, 101. — Honorii Augustodunensis opera, xii, 446. HORA. — Hora matutina triplex, ix, 10. — Hora est nobis tempus gratiæ, ix, 10. — Hora Ecclesiæ est nativitas, ix, 10. — Hora Christiano est sæculum præsens, ix, 10. — Horæ Canonice. Vide *Officium divinum*. — Horæ canonicæ quomodo recitandæ, x, 193. — Horarum septem canonicarum usus in Ecclesia unde, xi, 332. HORTATIO. — Hortatio ad curas sæculares abjiciendas, ix, 10. HOSTIA. — Hostiæ spirituales quænam, xi, 151. HUGO. — Hugonis de S. Caro opera, xii, 448. — Hugonis de S. Victore opera, xii, 439. — Hugonis Etheriani opera, xii, 443. HUMANITAS. — Humanitas Christi per unionem hypostaticam multa dona creata consecuta est, i, 381. — Humanitas Christi vestis et domus dicitur, x, 296.

HUMANUS. — Humanæ vitæ fragilitas, ix, 456. — Cause fragilitatis humanæ vitæ, ix, 456. — Humanæ naturæ post peccatum corruptæ status, xi, 350. — Humanarum rerum cursus dicitur torrens, xi, 257. HUMBERTUS. — Humberti Cardinalis opera, xii, 429. — Humberti ord. Prædicatorum opera, xii, 448. HUMILIATIO. — Humiliatio ex tribulatione veniens magnum donum est, xi, 320. HUMILIOR. — Humiliari usque ad terram quid sit, x, 287. HUMILIS. — Humilis oratio non revertitur vacua, x, 215. — Humiles spiritus quomodo salventur, x, 262. — Humiles significantur nomine lactentium et infantium, x, 45. — Humiles Deus respicit, xi, 268. HUMILITAS. — Humilitas quid, ix, 91. Tres sunt gradus humilitatis, ix, 91. — Ad humilitatem hortatio, ix, 101. — Humilitas laudatur, ix, 403. — Humilitatis tres gradus etiam numerantur, ix, 487. — Humilitatem eximiam per triginta annos Christus nos docuit, ix, 487. — Humili-

tatem B.M. Virgo mirifice exercuit, ix, 487. — Humilitatis variæ species, ix, 769. — Humilitas gratissima est Deo, x, 97. — Humilitas sal condens recte facta, x, 25. — Humilitatis doctrina regibus ut principibus præcipue necessaria est, xi, 366. HYMNUS. — Hymnorum antiquitas, vi, 427. Hymnus Pange lingua, xii, 274. — Hymnus Veni Creator, xii, 274. — Hymnus S. Ignatii Loyolæ, xii, 275. — Hymnus S. Aloysii Gonzagæ, xii, 275. — Hymnus S. Stanislaus Kostkæ, xii, 276. HYPOSTASIS. — Hypostasis quid, i, 314. — In quo consistat hypostasis duarum naturarum, i, 376. — Tribus modis hæc hypostasis consistere potest, i, 377. HYPOSTATICUS. — Hypostatica unio in subsistentia sola Verbi consistit, i, 377. Probatur Conciliis, i, 377. Probatur rationibus, i, 377. — Ex unione hypostatica sequitur communicatio idiomatum in humanitate Christi, i, 381. — Ex unione hypostatica non fluxit communicatio idiomatum realis respectu naturarum, i, 382.

I

ICONOMACHUS. — Iconomachi qui sint, iii, 214. — Qui fuerint primi Iconomachi, iii, 214. IDACIUS. — Idacii Clari opera, xii, 386. IDEA. — Ideæ divinæ res omnes representant, xi, 419. IDIOTA. — Idiota opera, xii, 427. IDITHUM. — Idithum quis fuerit, x, 162. IDOLOLATRA. — Idololatræ sunt similes idolis, xi, 274. IDOLUM. — Nomen idoli, iii, 312. — Idola apud veteres poetas sunt umbra mortuorum, iii, 213. — Gentiles in idolis verum Deum coluerant, iii, 229. — Ethnici idola deos esse putabant, iii, 238. — Quidam in idolis Dæmones colebant, iii, 239. — Quidam in idolis colebant partes mundi, iii, 240. — Idolorum vanitas indicatur, xi, 71. IGNATIUS. — S. Ignatii opera, xii, 359. IGNIS. — Ignis proprietates, viii, 264. — In rebus diversis ignis diverse agit, viii, 264. — Ignis perficit, viii, 264. — Ignis destruit, viii, 264. — Ignis fervet ita ut

ipse videatur, viii, 266. — Ignis ad omnes figuras accommodatur, viii, 267. — Ignis res graves extenuat, viii, 268. IGNORANTIA. — Ignorantia bonorum verorum, radix est omnium malorum, ix, 148. ILDEPHONSUS. — S. Ildephonsi Toletani opera, xii, 417. ILLUMINATIO. — Illuminatio vultus Dei, multiplex super nos, x, 421. — Illuminationis Dei finis, est liberatio a peccatis, xi, 333. IMAGO. — Imagines Christi et sanctorum et SS. Trinitatis ab adversariis vocantur idola, iii, 212. — Differentia inter imagines et idola, iii, 213. — Licet Christianis habere imagines, iii, 216. — Error Judæorum circa imagines refutatur, iii, 216. — Imagines Dei non sup't prohibita, iii, 218. — Deus pingi potest in imaginibus ut senex et Spiritus sanctus ut columba, iii, 219. — Probatur multipliciter, iii, 219. — Tribus modis aliquid pingi potest in imagine, iii, 220. Sex argumenta diluun-